

**Meditatief moment tbv dinsdag 26 mei 2020 16.30
uur, Bosbeskapel.**
Gehouden door Marga van Arendonk en Martin Koster

Marga
Hartelijke welkom bij dit meditatieve moment in de week voor Pinksteren.
We steken nu eerst het gemeenschapslicht aan, teken van verbondenheid van allen die saamhorig zijn tot vrede.

Licht aansteken

Mijn naam is Marga van Arendonk en samen Martin Koster verzorgen wij voor u dit meditatieve moment, vlak voor Pinksteren.

Pinksteren is vanouds een feest waarop het beste van wat je in huis hebt weggeschonken wordt.
De eerstelingen van je nieuwe oogst.
Van het beste wat je in huis hebt weggeschonken wil niet zeggen dat je het daarna kwijt bent.
De eerste en beste appels van je appelboom geef je ieder jaar weer weg; de appelboom blijft.
Die appelboom zal een ander niet van je afnemen.
Het kostbaarste zullen we niet van elkaar afnemen, we zullen het zoveel mogelijk behoeden, juist om ervan te kunnen blijven schenken.

Luisteren wij nu naar het kleine lied 'Licht dat terugkomt' van Marijke de Bruijne op muziek van Anneke van der Heide

Muziek Licht dat terugkomt hoop die niet sterven wil vrede die bij ons blijft

Martin
Het verhaal van Jezus op bezoek bij Martha - en we horen dat haar zus Maria er ook is - dat verhaal gaat over kostbare geschenken: gastvrijheid aan de gast en contact met de gast.
Martha bedient en Maria zit aan de voeten van de gast, van Jezus.
Martha trekt het niet alleen of wil het niet alleen trekken en vraagt nogal kort door de bocht of het Jezus soms weinig interesseert dat zij alle bediening alleen moet doen.
En dan zegt Jezus:
Martha, zeg Martha, als ik het goed zie, zorg je voor veel dingen en geven die je geen rust.
Er is echter één ding dat nog ontbreekt en niet gemist kan worden. Maria heeft voor dit kostbare deel, wat niet van je afgenomen zal worden, gekozen.

Laten we ons nu eens het volgende voorstellen:
We nodigen Martha en Maria uit aan onze tafel en laten hen vertellen hoe dat nu toch zat daar op die bijzondere dag met die bijzondere gast.
Want we weten vaak wel iets, maar lang niet alles van elkaar.

Verwachtingsvol kijken we naar beide vrouwen.
Maria neemt het woord:
"Jullie weten dat ik eens de voeten van Jezus zalfde en ze met mijn haren heb gedroogd" ^{Joh 7:46, 11:2 en 12:3}.
Misschien hebben jullie toen vermoed dat ik veel heb meegemaakt in mijn leven.
Ja, inderdaad, veel heb ik meegemaakt, veel ook verdrongen.
Ik was jaloers op mijn zus Martha bij wie alles voor de wind leek te gaan.
Ze had vaak gasten en ze was en is een geweldige gastvrouw,
ze weet hoe je mensen moet ontvangen, ze bedient en ondertussen heeft ze met iedereen een goed gesprek.
Ja, Martha waagt het zelfs om als vrouw aan de voeten van grote leraren te gaan zitten, vragen te stellen, antwoorden te geven.
Ook zat ze met anderen aan de voeten van Jezus.
Ik was jaloers en verdrong mijn jaloezie door trots, ondoordringbare trots.
En ook voelde ik twijfel, twijfel aan mezelf."
Maria zwijgt.

Vanaf onze tafel kijken we beide vrouwen weer aan.

Dan neemt Martha het woord:
"Ja, zo zag ik mijn zus Maria steeds meer aan zichzelf voorbij lopen.
Als Maria gasten ontving, meed ze zoveel mogelijk het meer vertrouwelijke gesprek.
Dat lag te gevoelig.
Op een dag liep ik bij Maria binnen en zei:
Maria, heb je het al gehoord,
Jezus, je weet wel, komt morgen naar ons dorp.
Ik heb hem uitgenodigd voor de maaltijd en hij komt!
Kom erbij en ga aan zijn voeten zitten.
Laat mij eerst maar even draven.
Jezus is leraar, maar heel bijzonder.
Als je aan zijn voeten zit, zal hij je moed geven om te vragen, te spreken, jezelf te zijn.
Hij schenkt vertrouwen, rust, je komt thuis."

Martha kijkt Maria aan
en iedereen aan onze tafel kijkt aandachtig naar Maria:
wat zou ze gaan zeggen..?

"Nou," zei Maria, "daar moest ik wel even over nadenken.
Maar uiteindelijk liet ik mijn beschermende trots en mijn twijfel varen en vatte moed.
Goed, ik zou contact leggen met Jezus en als leerling aan zijn voeten gaan zitten en het gesprek aangaan.
Wel hadden we afgesproken dat Martha ook tijd zou krijgen om met Jezus te spreken.
Maar dat liep anders.
Ik voelde mij zo getroost en zo gesterkt in het gesprek met Jezus.
Ik kon zoveel zeggen, voelde erkenning, troost, kracht.
Ik was Martha, en de afspraak die we hadden, helemaal vergeten.
Opeens stond ze bij ons en zei er wat van.

Ze durft wel hoor, die zus van mij:
ze sprak Jézus erop aan,
min of meer om mij te sparen.
Ik wilde opstaan en Martha aflossen maar Jezus begon
Martha toe te spreken over het onmisbare en kostbare
deel.
En wat Jezus toen tegen Martha zei, was helemaal voor
mij bedoeld:
ik ben met veel dingen bezig en dat geeft me geen rust.
Maar dat zielscontact met onze bijzondere gast, dat gaf
mij rust.
Heel lang geleden was het dat ik dat gevoeld had,
heel kostbaar, niet af te pakken.
En juist dat benadrukte Jezus ook: dat ik voor dat
kostbare deel gekozen had en dat dat mij niet afgenomen
zal worden.
Dankzij Martha en onze gast voelde ik weer wat ik lang
niet gevoeld had,
en wat Martha dagelijks voelt en waar ik zo jaloers op
was:
het kostbare directe contact van hart tot hart, van ziel tot
ziel.
Er was iets in mij overbrugd en ik voelde nieuwe
draagkracht.
Ik voelde me als de zon die gaat zeilen.

Aan de eettafel waren we behoorlijk ontroerd door het
verhaal van deze twee mensen.
We keken elkaar aan:
Zou dat in Jezus' naam ook weer lukken met ons, in ons
huis, in onze buurt, in onze wereld?

De zon gaat zeilen, The Sun Sets Sail, Rob Gonsalves

Marga
We lezen nu Lucas 10:38-42

Toen Jezus en zijn leerlingen verder trokken,
kwam Hij in één van de dorpen
en werd daar gastvrij ontvangen door één van de
vrouwen
die Martha heette.
Daar was ook een zus,
die Maria werd genoemd
en die was gaan zitten aan de voeten van de Heer
en luisterde naar zijn woorden.
Martha echter was drukdoende met al het bedienen.
Op een gegeven moment trad Martha naderbij en zei:
“Heer, gaat het u niet aan het hart
dat mijn zuster mij alles zo maar alleen laat doen?
Spreek haar toch toe,

zodat zij samen met mij de handen uit de mouwen
steekt.”

De Heer echter gaf haar ten antwoord:
“Martha, zeg Martha,
jij zorgt voor veel dingen en ze geven je geen rust.
Er is echter één ding dat nog ontbreekt
en niet gemist kan worden.
Maria heeft voor dit kostbare deel,
wat niet van haar afgenomen zal worden, gekozen.”

We luisteren nu naar het Taizélied Jezus U bent het licht
in ons leven.

Muziek Jezus u bent het licht in ons leven Taizé 3:32

Jezus, U bent, het licht in ons leven
laat nimmer toe dat mijn duister tot mij spreekt.
Jezus, U bent het licht in ons leven;
open mij voor uw liefde, o Heer.

Marga
Een Avondgebed van Dietrich Bonhoeffer

Heer, mijn God, ik dank U dat U deze dag mij hebt
geschonken,
deze dag die nu op zijn einde loopt.
Ik dank U dat U mijn ziel en lichaam rusten laat,
uw hand heeft mij beschermd en bewaard.
Vergeef mij mijn klein geloof
en alle onrecht deze dag bedreven.
Help mij allen te vergeven die mij onrecht deden.
Laat mij in vrede slapen onder uw bescherming
en bewaar mij voor de dreiging van de duisternis.
In uw handen leg ik allen die ik liefheb,
dit huis, mijn lichaam en ziel.
God, uw heilige naam zij geprezen.
Amen.

We luisteren nu naar dit gebed, gezongen in het Engels,
door het Kings college choir

Muziek Avondgebed van Dietrich Bonhoeffer 4:53 min

O Lord my God, I thank thee that thou hast brought this
day to a close.
I thank thee that thou hast given me peace in body and in
soul.
Thy hand has been over me and has protected and
preserved me.
Forgive my puny faith, the ill that I this day have done,
and help me to forgive all who have wronged me.
Grant me a quiet night's sleep beneath thy tender care,
and defend me from all the temptations of darkness.
Into thy hands I commend my loved ones and all who
dwell in this house.
I commend my body and soul.
O Lord God, thy holy name be praised.